

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2616

гр. София, 21.01.2026 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
закрито заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **728** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Б. Н. В., чрез адв. Т., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № ГРАМ-1912016/29.12.2025г., издадена от мл. автоконтрольор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.171, т.1, б.з)гг) от ЗДвП му е наложена ПАМ– временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
В жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед. Твърди се, че с наложената ПАМ е невъзможно да се постигне законовата цел, респ. няма как жалбоподателят да извърши същото нарушение, поради причината, че АНО са сваляли регистрационните табели на автомобила, с който са го спрели. Изтъква се, че самото взимане на СУМПС на жалбоподателя е достатъчно доказателство за това, че ще претърпи трудно поправими вреди, т.к. без значение дали ще бъде наказан или не няма да управлява автомобил 6 месеца. Твърди се, че заповедта за ПАМ е издадена на основание АУАН, в който са описани две различни нарушения, което е съществено процесуално нарушение, самостоятелно основание за отпадане на административно наказателната отговорност, ако такава му бъде потърсена от АНО. Не било съобразено, че дори да има извършено нарушение и автомобилът да е спрял от движение, същото се е случило преди изменението на ЗДвП и за да търпи наказание лишаване от правоуправление е следвало да бъде уведомен за прекратената регистрация, каквото уведомление не е имало нито към него, нито към собственика на товарния автомобил. Сочи се, че при самата проверка актосъставителят, който е съставил и заповедта уведомил жалбоподателя, че автомобилът е спрял от движение поради липса на валидна сключена застраховка "гражданска отговорност", а е вписано, че регистрацията е прекратена заради непререгистриране в срок. Веднага след като му е отнето СУМПС жалбоподателят сключил застраховка "ГО", което съставлявало ново обстоятелство, поради което се искало спиране на предварителното

изпълнение. Поддържа нарушаване на принципа на съзразмерност по чл.6, ал.1 и ал.5 АПК. Моли съда да постанови спиране на изпълнението на заповедта за прилагане на ПАМ.

Като обсъди доводите, изложени в искането за спиране и приложените доказателства, съдът намира следното:

Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според разписаното в нормата на ал.2 това право може да се упражни от оспорващия при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Следва да се има предвид, че когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В това производство административният съд извършва преценка относно възможността допуснатото предварително изпълнение на принудителните административни мерки да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, като съпостави вредите със защитата на обществения интерес. Искането на засегнатото лице следва да е обосновано с наличието на вреда, която има пряк и значим отрицателен ефект за оспорващия. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорения акт е основателно, а именно да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност. В тази насока допуснатото по закон предварително изпълнение на тази ПАМ е за защита на особено значими ценности и права. Фактите, които жалбоподателят излага като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост. Следва да се има предвид, че всеки административен акт с утежняващи адресата си последици всъщност води до неблагоприятен резултат. Значителна или трудно поправима имуществена вреда би била налице ако води до трайно унищожаване на материални блага, засяга възможността за осигуряване на издръжка за живот. Такива или подобни по степен опасности не се твърди или установява да застрашават жалбоподателя в настоящото производство доколкото не е достатъчно само твърдението за наличие на вреди и интереси, които биха били увредени, а е необходимо представянето на доказателства за вида им, както и за това, че вредите са настъпили или съществува вероятна възможност да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен.

В процесното искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е изложено, че

самото взимане на СУМПС на жалбоподателя е достатъчно доказателство за това, че ще претърпи трудно поправими вреди, т.к. без значение дали ще бъде наказан или не няма да управлява автомобил 6 месеца. Противно на изложеното от жалбоподателя, настоящият съдебен състав намира, че тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на наложената ПАМ, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното му изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено. Не съставлява такова основание според съда и посоченото обстоятелство, че целта на ПАМ, а именно преустановяване на нарушението нямало да се постигне с допускане на предварително изпълнение, тъй като жалбоподателят бил в невъзможност да извърши същото нарушение, поради това, че са свалени регистрационните табели на автомобила, с който са го спрели, тъй като с наложената ПАМ е отнето временно СУМПС и то не е обвързано с управление на конкретно ППС. В тази връзка, следва да се отбележи, че имуществените вреди, подлежат на репарирание, като българското законодателство предоставя на гражданите и организациите възможността да потърсят по исков ред обезщетение за вреди, претърпени от предварително изпълнение на административен акт, след приключване на съдебния спор по законосъобразността на решението, в случай, че резултатът от оспорването е благоприятен за жалбоподателя.

На следващо място, както бе посочено по-горе, в нормата на чл.166, ал.2 АПК е заложено като изискване за спиране на изпълнението наличието на нови обстоятелства. Посоченото в процесното искане ново обстоятелство, че веднага след като му е отнето СУМПС жалбоподателят сключил застраховка "ГО", обаче е ирелевантно с оглед нарушението, за което е съставена ПАМ, а и същата е сключена от търговско дружество, а не от физическото лице жалбоподател. Предвид изложеното, посоченото ново обстоятелство не съставлява такова, което би могло да мотивира съда да спре допуснатото *ex lege* предварителното изпълнение на заповедта доколкото засягането на личен интерес на В. не е доказано. Ето защо и при съобразяване с Тълкувателно решение № 5 от 08.09.2009 г. на ОСК на ВАС, по Тълкувателно дело № 1/2009 г., във връзка със спазване на принципа за съразмерност "административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава" и чл.6 АПК, настоящият състав приема, че в случая не се излагат сериозни аргументи, подкрепени с доказателства, установяващи наличие на противопоставим интерес, съобразно посочените законови критерии, които да налагат спиране изпълнението на акта.

Останалите изложени доводи в жалбата касаят незаконосъобразността на оспорения акт и са неотнормирани за преценката на основателността на направеното искане по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Б. Н. В. за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1912016/29.12.2025г., издадена от мл. автоконтрольор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7- дневен срок от съобщаването му на страните.